

Не зобидь ні старця, ні дитину,
Поділись останнім сухарем.
Ми ж не вічно на землі живем,
У могилу не бери провину.

Зло нічого не дає, крім зла,
Вмій прощати, як прощає мати.
За добро спіши добром воздати,
Мудрість завше доброю була.

Витри піт солоний із чола
І трудись, забувши про утому,
Бо людина ціниться по тому,
Чи вона зробила, що могла,

Скільки сил у неї вистачало,
Щоб на світі більше щастя стало.
